

داشت. میگویند اگر انسان با اعمال فوق الطاقه و افراط در شهوت نفسانی قوه خود را تاف نکند حد طبیعی حیات او بکمد و بنجاه سال است.

۱۴۴۰ - رسی الدلائل

علم نسوان

ذوق و تاریخ

در تاریخ چین — در يك قصیده چینی سه هزار سال قبل گفته شده است وقتی که دختری متولد شد مخصوص اشاره بر ذلت و خضوع باید او را پهلو روی زمین بخوابانند و پاره آجری برای بازی کردن نزد او بگذارند. در کتابی که از این قصیده تازه تر است و از تدوین آن دوهزار سال میگذرد چینی نوشته‌اند: مجالست مرد و زن در پیکجاو چارین نیست پایان باید چرا غراغ و ظرف آب و شانه آنها جدا باشد، اگر مردم ریزی بخواهد زن باید آن را در سینی رمال حیچ گذاشته بدهد، برادران دختری که نامزد شده با او روی يك فرش و حصیر نمی‌توانند بنشینند و در يك کاسه نمیتوانند غذا بخورند.

زندگانی زن را بر سه دوره تقسیم کرده آن را ادواه «اطاعه» های سه گانه میانمیدند، زن میایست در دوره جوانی مطیع پدر و برادر بزرگ خود باشد، در دوره زناشویی شوهر خود را اطاعه کنند، در دوره بیوگی از امر ونهی هر تخلف تنعايد.

دختر تا پانزده سالگی باید موی خود را باقته دور سر به بیمود و در سن بیست شوهر اختیار کند، بس از ورود بخانه شوی و انضمام در سلک خانواده باید پدر و مادر شوهر را بسیار محترم بدارد و در تقديم خدمات قصور نموده در نخستین بانک خروس از خواب برخاسته برای آنها آب گرم ببرد.

هزارجت زنان با چهار کروه از مردم حرام است: پسر خاندان عاصی و متمرد، فرزند خانواده معروف بنوهین آداب و مراسم، مرد مجرم محکوم، شخص مبتلا بعرض صعب العلاج. مرد محظوظ در هفت مورد زن خود را طلاق بگوید: سوء سلوك باید و مادر شوهر، نازائی، بدکاری، حسد، گرفتاری به بیاری سخت، پرچانگی، سرقت، سابقًا زن شوهر دار «فو» نامیده میشد و این کله اطاعات مطلقه را اشمار مینمود، هدئی بعد بدلات کتابی که در قرن اول میلادی اشاره یافت او را «تشی» نامیدند ~~که متفهم معمی برآبری با شوهر است~~. عقیده چیزها این است که عدد لا يلىش از سایر اعداد دارای علامات تأثیث است. در یک کتاب طبی قریم چنین بنظر میرسد: در سن بیست و یک دندان عقل زن ظاهر میشود؛ در بیست و هشت استخوان بندیش محکم، گیسوانش دراز و رسا، قوه اش بدرجۀ کمال واصل شده است؛ در سی و پنج رنگش اندکی تغییر کرده، در چهل و دو صورتش چین برداشته، طراوت رویش معلوم و مویش روی بسفیدی میگذارد؛ در چهل و نه مسافر مرحله یأس و بیری است و همه آنها از تأثیرات عدد ۷ است.

قدیمترین کتاب چینی متعلق باحوال نسوان را ذنی تألیف نموده و آن را با اسم «*اصایع نسوان*» موسوم ساخته است، از مندرجات کتاب مذبور این است: «*فروتن و موفر باشید*، *دیگری را بر خود مقدم بدارید*، از قصور معدترت *خواهید* و *بموفقیت خویش فخر شماشید*، از دشنام و بدگونی چشم پوشید، زن باید «*جیشه* از شوهر فرمانبرداری کند و مثل سایه از دنبال او برود. زن با چهار چیز سر و کار دارد: *رفتار*، *کلام*، *صورت*، *وظیفه*. *رفتار خوب بعقل و تدبیر محتاج نیست*، *کلام خوب بزبان تند و تیز احتیاج ندارد*، *صورت خوب زیائی بیشل و نظیر نمیخواهد*، *ادای وظیفه چالاکی و زیرکی نمیطلبید*. اولی *با سادگی و پاکیزگی* و *لیاقت*، دویی با *الفاظ ِ رقیقه* و *گفتار مناسب* مختصر، سویی با *کشاده، روئی و بشاشت*، *چهارمی* با *دوختن و باقн* و *اهتمام به کاراکل و شرب آنجام میباید*».

در اوآخر قرن هشتاد و هشتاد و پنج *خواهر از مزاوجت اعراض نموده* عمر خود را بدوس و مطالعه و فتن کردند، بزرگترین آنها کتابی بنام «*مذاکرات با دختران*» مثل «*محاورات کونفوشیوس*» نگاشت؛ این است نمونه از آن کتاب: «*در راه رفتن بعقب نکاه مکن*، *در تکلم دهان را فراخ مگشای*، *در نشستن زانو را تکان مده*، *در شادمانی بقہقهه مخند*، *در خشم فریاد مزن*، *از دریچه بیرون منگر*».

یکی از مؤلفین قرن دهم مینویسد: کتاب «*لن یو*» بـما میفهماند که وظیفه مهم زن عبارت از ترتیب کار خوراک و خانه-

داری است، امپراطور « کاوتسو » از زنش ترسید، باین سبب
 فتنه‌ها بیان آمد و چیزی ننماد که دولت مضمحل شود؛ امپراطور
 « وان تی » به امپراتریس اطاعت کرد و خاندان خود را منقرض
 ساخت، وقتی که سلطان و بزرگان امثال این کارها را مرتكب
 شوند رعایای پنهان‌بوش چه کارهای زشت خواهند کرد!
 در این کتاب‌ها از فضائل نسوان عفیفه و عالمه و هنرهای
 زنانی که مردانه بعیدان جنگ رفتند اخبار بسیار درج شده
 است. از جمله مشاهیر نسوان زنانی است که زوجه‌یکی از امپراطورهای
 چین بوده است و او را اینطور می‌توهندند: صورتش مانند ابری
 که شاع آفتاب از آن منعکل شود، چشم‌اش مثل آواج درخشنان،
 دهانش گلگون، دیدات‌هایش ووشن، گوشش دراز، مویش سیاه
 و صیقلی چون آئینه، یعنی نوک برگشته بود، آقدر خون داشت
 که برای رنگ کردن بدنش کفايت می‌کرد. آقدر یه داشت که
 گوشتش را می‌آراست، آقدر گوشش داشت که استخوانش را
 می‌ویشد؛ طول قد بیچاره قدم و چهار کله، عرض شانه یک قدم و
 دو کله و نیم، از شانه تا سر انگشتان دو قدم و یک کله؛ فامت
 شاخه خیز زان، دندان بغاره صدف، ابرو شبیه ابروی کرم
 ابریشم بود».